

Economisirea = falsa bunastare

Am tot vorbit despre economisire. E bine sa ne invatam copiii sa economiseasca, sa-si controleze cheltuielile si sa invete sa bugeteze. Sunt lucruri esentiale pentru o viata plina de bunastare. Dar economisirea la nesfarsit, nu este neaparat cheia bunastarii. Economisirea e buna la inceput, dar nu suficienta.

Sa revenim acum la principiile banilor, si cum functioneaza ei. Doar ca de aceasta data o sa fie notiuni mai practice decat in prima parte a ghidului.

In data de 06-Martie-1997 indicele ROBOR la 3 luni arata valoarea de 228.37 %. Cresterea a fost galopanta, caci la inceputul anului valoarea acestuia era de 54%, si a avut loc in contextul in care rata inflatiei ajunsese la unul dintre cele mai mari niveluri din istoria moderna a tarii noastre, de 154,8%. Cei care prin anii 1977 au pus 10.000 de lei la CEC pentru o economisire de luna durata, s-au trezit 20 de ani mai tarziu ca nu mai aveau in cont nici echivalentul a unei mese la restaurant. Mai este valabila notiunea de economisire pe termen lung, in conditiile fluctuatilor valutare de monede?

Asa cum am vazut in capitolul "Cum functioneaza economia", atunci cand e nevoie mai mare de bani, bancile ofera dobanzi mai mari la depozite. Asta se intampla in anii '80. Bancile si din Europa dar si din America ofereau dobanzi mari, ca sa atraga bani, pentru ca cererea de bani era mare.

Acum 20 de ani aveai dobanzi medii de 20%. Astazi ai o medie a dobanzilor de 3-4%. In situatia impozitarii dobanzilor si pierderilor din comisioane, in multe cazuri s-a ajuns sa retragi mai putini bani decat ai depus. Dar de ce s-a ajuns aici daca in acelasi timp este si o cerere extraordinar de mare de bani? Daca bancile nu vor sa atraga bani, atunci de unde au bani sa dea spre creditare? Simplu. Tiparnita de bani merge la viteza maxima. Lumea are prea multi bani! Bancile nu isi doresc economiile tale, ci isi doresc oameni care sa imprumute bani. De aceea dobanzile la credite sunt scazute.

Citeste cu ATENTIE ce urmeaza!

Asa cum stim, moneda este garantata de aurul(pestele) din trezorerie. Asa este peste tot pe glob. Dar in 15 august 1971 presedintele SUA, Richard Nixon a renuntat la etalonul de aur pentru dolarul american. In 1974, presedintele Nixon a semnat un acord cu familia regala a Arabiei Saudite. Conform tratatului, din acel moment, fiecare baril de petrol vandut in lume, urma sa se tranzactioneze in dolari americani. Astfel, intreaga lume era fortata sa cumpere dolari ca sa poata cumpara aurul negru(petrolul). Ce se intampla cand un bun este cautat? Ii creste pretul/valoarea. Si atunci a aparut notiunea de *petrodolar*. Adica moneda SUA nu mai era garantata de aur, ci era influentata de tranzactiile cu petrol. Asta le-a dat voie SUA sa tipareasca moneda, fara sa mai aiba nevoie de garantarea in aur. Un joc inteligent, dar riscant. Din acest moment, moneda si-a pierdut valoarea. Din acest moment, cei care au economisit dolari, au economisit ceva fara valoare. Munca lor(pestii) au schimbat-o pe hartii fara valoare.

In Europa, in anul 1999 a fost lansata moneda unica EURO, amenintand oarecum puterea dolarului. In 2000, Sadam Hussein a speculat momentul si a anuntat ca va incepe sa vanda petrolul in Euro, si nu in dolari. Intamplator la 11-09-2001 au loc atentatele din SUA de la Turnurile Gemene, prabusite de impactul avioanelor comerciale. Ca raspuns, SUA ataca Irakul, desi majoritatea teroristilor care au doborat avioanele erau din Arabia Saudita. America incepe "eliberarea" Irakului si in 2006 Sadam Hussein este spanzurat.

In 2009 Muammar Gaddafi, liderul Libiei, natiunea cu cele mai mari rezerve de petrol, le propune popoarelor africane si musulmane sa se uneasca pentru a crea o noua moneda sustinuta de aur, dinarul. Dinarul urma sa fie folosit in tranzactiile cu petrol, in schimbul dolarului. In 2011 Gaddafi a murit. Stim deja: nevoia de “eliberare”, ISIS, etc.

In concluzie, daca moneda este sustinuta de jocuri politice si nimic mai mult, atunci ce valoare va avea ea in timp?

Filozoful francez Voltaire (1694-1778) a spus: *“Banii din hartie revin in cele din urma la valoarea lor intrinseca – zero”*.

Ajunge cu istoria. Hai sa revenim in zilele noastre.

Sistemul de invatamant.

Probabil te intrebi de ce nu stiai toate astea pana acum? Sunt lucruri simple si logice. Sistemul nostru de invatamant nu te invata nimic despre bani, desi banii controleaza lumea. Daca vrei sa dobandesti bunastarea financiara, investeste in educatia ta financiara inainte de a experimenta puterea banilor. Nu uita! Acest capitol este dedicat adultilor. Copiii nu trebuie inca sa afle puterea datoriilor, pentru ca le-ar interpreta gresit.

Educatia financiara trebuie sa explice imaginea de ansamblu a sistemului bancar. Ratele scazute ale dobanzilor imping clasa de mijloc la credite pe care sa le arunce in bursa de valori sau imobiliare sperand la profituri mari. Clasa de mijloc alearga dupa speculatiile de pe piata financiara, despre care nu stiu mare lucru. Daca apare o criza financiara, multi din clasa de mijloc pot pierde totul.

Un studiu recent arata ca 78% dintre romani sunt analfabeti din punct de vedere financiar. Asta inseamna ca nu au cunostiinte minimale despre ce inseamna un credit, dobanda, inflatie, ipoteca si alte concepte financiare. Concret, sondajul realizat de Standard&Poor plaseaza Romania pe ultimul loc in Uniunea Europeana la acest capitol.

Hai sa vedem de ce peste tot in lume, educatiei financiare nu ii se acorda suficienta atentie, desi banii sunt peste tot in jurul nostru:

1. Analfabetismul financiar imobilizeaza oamenii care sunt condusi de frica. Frica ii tine pe oameni saraci. Acestia devin dependenti de un salariu, doar pentru ca le ofera un minim sentiment de siguranta.
2. Analfabetismul financiar ii face pe oameni sa se considere victime ale mediului politic, de care se agata de fiecare data cand li se promite un venit suplimentar.
3. Analfabetismul financiar conduce la saracie. Un om sarac este mai usor de controlat. Un om sarac va cumpara mereu produse mai ieftine, de o calitate inferioara. In fapt, aceste produse aduc cele mai mari profituri firmelor care comercializeaza astfel de produse.

Exista foarte multe persoane adulte, chiar si antreprenori, care nu stiu cum sa citeasca niste situatii financiare. Acesti oameni nu vor putea deveni independenti financiari daca nu au nici macar cunostintele de baza.